

Велики поздрав са српског Косова

Поздрављам све људе у Чешкој који воле Косово, и који мисле на Косово. Поздрављам и све политичаре који су дали косово! Питам се, дали знају коме су дали?? Желим да ово писмо прочитају и да сви знају, каква је мука на Косову, како се живи на косову. Желим да отворим очи јавности и да кажем да много греше, јер незнају праву истину о Косову. Сад ћу вам рећи неколико речи о животу на Косову.

Ја сам Јованка, девојчица са Косова. Имам 11 година и живим на Косову са родитељима и са још две сестре. Место где ја живим је Ораховац, то је подељени град. У већем делу живе албанци и имају све услове за живот. Ми срби живимо у мањем делу, имамо свега 300 метара слободне територије. Јел то добро? Мој живот и живот остале деце је као у кавезу. Ја јесам дете али само по изгледу, по понашању и по размишљању одавно нисам. Живот ме је томе учио, мој живот је као птица у кавезу. Ускратили су ми право на срећно детињство, одузели су ми слободу, моја крила су сломљена, душмани су их одсекли до рамена. Ја сваке ноћи сањам да слободно полетим своје јату, сањам слободу, сањам срећно детињство, маштам о срећи...а кад се ујутру пробудим, онда ми је много тешко, јер сам поново ту на истом месту, са истим жељама, истим болом и истом тугом. И тако сваке ноћи проводим у маштању, тако је моје ускраћено и покошено детињство. Ја немам школу ко сва деца да се нормално школујем, моја је школа остала у албанском делу, и сад смо у једној старој згради где нема услова за школовање. Јел то добро?

Често нам недостаје струја, па сваке ноћи пишем домаћи на свећи. Ја сам настарија па сваке ноћи кад нема струја ја смислим неку нову причу или игру и тако играмо се све три сестре. Несмемо да излазимо на улицу јер се албанци слободно шећу српским делом, па нас увек провоцирају. Ми ногом нисмо крочили у албански део, а то је и мој град. Ми путујемо по два сата без пратње до косовске митровице, немамо докторе, болница је остала у албански део, па тако путујемо конвојем свих ових година. Док путујемо честа смо мета напада, албанци каменују конвој, прете нам прстом и показују нам како ће нам главу одсећи, јел то добро? Желим да скренем пажњу свим политичарима и чешким властима да греше и да су у заблуди и да незнају праву истину о косову. Праву истину знамо само ми који живимо овде и који сваки дан молимо Бога за мир на Косово за слободу на косову, молимо господу и све политичаре у Чешку да не раде то јер су у заблуди, Ја вас молим и надам се да сте бар мало схватили како се овде живи. Пођите од свог детета, дали би волелеи да ваше дете тако живи? Дали можете ваше дете да гледате да сваки дан плаче и тражи бољи живот а ви немате ништа да му пружите? Немоћни сте јер о вашем животу одлучују други, амереика и друге државе које су признале косово. А где ће мо ми? Где да одемо? Дали сте свесни да сваки дан деца овде плачу и жељно исчекују слободу и бољи живот... Размислите о свему, пођите од своје деце. Пуно поздрава за све Чехе, за све политичаре, за све они који воле Косово и који мисле на Косово. КОСОВО ЈЕ СРБИЈА!!!!

Jovana Radovanović